

cesti v Turkestan (Badakhan in Korasan) in odtod zopet v Armenijo. Na te kraje se namreč nanaša zanimiva epizoda, kt jo je brat Viljem iz Solane slišal iz ust Odorika samega in jo k sklepu tu priobčujem:

ljudje, da tisti, ki se upa iti tje notri, nikdar več ne pride vun, temuč takoj umrje. Vendar se nisem obotavljal iti v dolino, da vidim kaj je na tem. Ko sem prišel tje, sem zagledal toliko mrtvih trupel, da bi nihče ne

TIBETSKA DUHOVNIKA — LAMA.

„Ko sem šel skozi dolino, ki je poleg prijetne reke, sem videl v njej mnogo mrtvih trupel in slišal raznovrstne glasove kakor od muzike. In včasih je bil ondi tak šum, da me je velik strah prevzel. Dolina je bila dolga sedem ali osem milj. Pravili pa so

mogel verjeti, ako bi jih sam ne videl. Na strani doline, pod neko skalo sem ugledal obraz človeka, ki je bil tako grozen, da bi bil skoraj dušo izdihnil. Zato sem se prekrižal in molil: „Et verbum caro factum est.“ Tistemu mrtvecu pa se nisem upal pri-